

Extreem Veelzijdig...

Statement:

Ik ben geen medewerker van iFi en art's excellence.

Ik krijg geen financiële of materiële compensatie voor het plaatsen van deze review.

Ik ben geen professionele reviewer en uitspraken berusten op mijn eigen persoonlijke interpretatie.

Bestellen en Verzenden

art's excellence heeft zijn sporen ruim verdiend in de audiowereld. Ruim 20 jaar zitten ze in het vak. Sinds enkele jaren zijn ze van een fysieke winkel naar een webwinkel gemigreerd. Het assortiment is daarop aangepast. Klantvriendelijk zijn ze nog steeds. Ze reageren deskundig binnen 2 uur op vragen. Bestellen gaat gemakkelijk via de site. Alle betaalmiddelen kun je gebruiken. Status van de voorraad staat netjes vermeld op de site. Levering geschiedt spoedig. Ze hanteren iets ruimere levertermijnen als de grote jongens van bijvoorbeeld BOL.com en de CoolBlue keten. Bestellen voor de middag zorgt voor een volgende dag levering via de pakket service van de post. Verpakking door art's excellence was netjes geregeld in een nette blanco doos. Intern was voldoende buffer rondom de verpakking van de iFi voorzien om het product extra te beschermen tegen de brute krachten van de pakketdiensten.

Uitpakken

Uitpakken van de iFi is een echt feestje. De verpakking heeft wel iets weg van de grote *iProducten* fabrikant. De hoeveelheid meegeleverde accessoires is behoorlijk en daardoor een dikke streep voor op de grote *iConculega*. Echter ga ik daar niet verder op in. Dit is op allerlei fora en de site van iFi ook terug te lezen. Daar kun je ook alle specificaties, aansluitmogelijkheden en instellingen lezen.

De eerste vraag die je gesteld wordt na openen is of je de iDSD 24 uur aan de oplader wil hangen. Daar liep ik wel tegen een eerste uitdaging aan. De iDSD heeft twee USB-aansluitingen. Een *male* en *female* host aansluiting. Geen *device* aansluiting dacht ik. Ook de handleiding gaf geen toelichting hoe ik de iDSD moest laden. Een mailtje naar art's excellence was voldoende om deze puzzel op te lossen. Meegeleverd blauwe USB snoertje aan de achterzijde bevestigen, inpluggen in mijn iPad *charger* (deze is 12Watt) en 24 uur later begon het genot, alhoewel het LED-je na 5 uur al uit was.

Inspelen

Ik heb me niet gehouden aan de inspeelperiode van 400 uur. Ik vind het erg prettig om te horen hoe een product groeit gedurende die tijd. De *review* is geschreven na een inspeelperiode van ongeveer 100 uur. Iedere dag groeien de kwaliteiten nog. Dat is een mooi vooruitzicht. Normaal gebruikte ik de HiFiMAN rechtstreeks op de iBasso. De iBasso heeft veel aandacht besteed aan de da-converter en de uitgangstrap van de DX90. In het begin was ik een beetje sceptisch wat een externe versterker en da-converter nog zouden kunnen toevoegen. Dat heb ik echter snel laten varen... Pfff wat een verschil!

Klank

Klankmatig liggen de iBasso en de iDSD redelijk dicht bij elkaar. De iBasso heeft een wat warmere 'kleuring'. De iDSD is erg neutraal. Het totale geluidsbeeld is samen te vatten als vloeibaar en analoog. In dit vergelijk is zowel de da-converter als de versterker (via de analoge ingang op de voorzijde) van de iDSD apart beluisterd. Dit neutrale karakter wordt nooit klinisch of koel. Dit analoge karakter blijft ook staan bij het afspelen van *redbook* muziek. De manier waarop de iDSD zijn klanken de hoofdtelefoon inschenkt zijn te vergelijken met een warm bad. Comfortabel, ontspannend, een poëtisch naakte waarheid.

Het sublaag is mooi vol en rond. Niet te veel en ook niet te weinig. Eventueel kun je een extra *punch* inschakelen in de laagste regionen door de *X-Bass* optie aan de voorzijde van het apparaat. Dit kan soms prettig zijn bij klassieke muziek met een kleine bezetting. Het extra fundament zorgt dan voor een luchtiger tekening van de muziek. De muziek komt dan wat meer los van de hoofdtelefoon. Stevigere muziek heeft een mooi gecontroleerd en getekend laag. Trentemøller is een echte aanrader om een keer te beluisteren, ook al hou je niet van dit genre. Laag-midden is van een bepaalde verfijning die ik in deze prijsklasse nog niet eerder heb gehoord. Het komt nooit 'boemmerig' over. Het lijkt daardoor soms wat afwezig. Niets is echter minder waar. Het heeft *body* en *punch*. Het geeft de zwaardere vocalen een timbre die niet te vergelijken is met de iBasso. De akoestisch gitaar aanslagen van Ottmar zijn een mooi voorbeeld. De iDSD geeft body aan de gitaar. Ook Chris Martin's stem van Coldplay wordt mooi opgetekend mede door de *mids* van de iDSD. Het midden is open en krachtig. De piano aanslagen door Gottlieb zijn bijna voelbaar. Niet hard en schel. De iBasso kan soms gemeen uit de hoek komen. Dit komt denk ik door de power die hij moet leveren om de membranen van de HiFiMAN in beweging te brengen. Ondanks de beschikbare hoeveelheid vermogen op papier wordt het apparaatje leeg getrokken door de hoofdtelefoon. Dit heeft een negatieve impact op het midden en hoog. De iDSD heeft dit probleem niet. De reserve is enorm. De iDSD is zelfs in staat om de HiFiMAN in 'eco-mode' aan te sturen. Ook het hoog is verfijnd en neutraal. Het is er gewoon ondanks dat je dat in eerste instantie niet zo ervaart. Het heeft geen digitaal randje, kleuring of hardheid. Ik heb urenlang zonder vermoeidheid kunnen luisteren naar bijvoorbeeld het vioolspel van Janine Janssen. De filter instellingen doen in mijn beleving het meest in het hoog. Ik heb grotendeels in de *bit-perfect* stand geluisterd. Deze stand geeft iets meer openheid in het hoog. Oude opnames kunnen baat hebben bij de andere twee standen. Je verliest misschien een fractie aan openheid maar ook een stukje digitale hardheid. Door het wegblijven van deze hardheid word je verleid om de potmeter verder open te schroeven dan je trommelvliezen aankunnen. Oppassen geblazen dus!

Plaatsing

Plaatsing van instrumenten en stemmen is ook erg mooi. Het podium is net zo breed als dat van de iBasso. Echter kent de iDSD een bijna wonderbaarlijke gelaagdheid in het geluidsbeeld. De beleving is driedimensionaal. Ongelooflijk voor dit bedrag! Je kunt alles aanwijzen, van links naar rechts en van achteren naar voren. Wat daarbij verder opvalt is dat dit beeld niet gaat wandelen of knijpen als de *gain* toeneemt. De iBasso knijpt het beeld dan wel enigszins. Ook dit heeft waarschijnlijk alles te maken met de vermogensbeperkingen van deze speler. De plaatsing wordt enorm geholpen door de details in de weergave.

De iDSD is in staat om ieder bitje uit de opname te ontfutselen. Het laten horen van details kan alleen tegen een zwarte achtergrond. (Meer daarover onder het kopje dynamiek.) Als een opname erg droog is kan je voor de optie - 3D - kiezen. Er wordt dan wat signaal gemengd tussen links en rechts. Daardoor bootst de iDSD als het ware een speaker *setup* na tijdens hoofdtelefoon gebruik. Immers hoor je met je rechter oor ook je linker speaker en visa-versa. Dit is voor sommige opnamen een leuke toevoeging. Bij anderen wordt alles vrij snel diffuus. Surrogaat ruimtelijkheid wat ten koste gaat van de nauwkeurige plaatsing.

Dynamiek

Van een octa-converter kun je niet anders dan een enorme dynamiek verwachten, mits aangeboden natuurlijk. Deze verwachting maakt de iDSD zeker waar. Ondanks dat ik (nog) niet de beschikking heb over DSD-opnamen doen de 24-bit/192kHz tracks het erg goed. De opnames hebben een mooie zwarte achtergrond. De iDSD is zelfs in staat om druk te zetten op de ruimteweergave. De concertzaal krijgt daardoor body en *presence*. Micro detaillering is ook te horen in iedere toetsaanslag en 'voetpedaal-beweging' op de piano van Gottlieb. Ook de opname van Ottmar laat een palet aan details horen ook in de luidere passages.

Deze details weet de iBasso niet te ontfutselen uit de opnames, ondanks dat deze speler ook een zeer gerenommeerde dubbel uitgevoerde DAC heeft. Het geluidsbeeld loopt sneller dicht en krijgt een vermoeiender karakter.

Ook bij het *redbook* materiaal weet de iDSD het maximale aan dynamiek te reconstrueren uit de beschikbare 16-bits. Het is een genot om naar goed opgenomen materiaal te luisteren uit de oude doos. Uitsterven van harde en zachte passages zijn mooi en verfijnd. De ruisvloer lijkt heel ver te liggen. Wederom zorgt dit voor een aangenaam vloeibaar en analogoog karakter.

Voor de gekheid heb ik de iDSD ook kort rechtstreeks aan mijn eindversterker gehangen en vergeleken met mijn Tact RCA 2.2. Ik heb daarbij wel een aantal aparte zaken in het vergelijk meegetrokken, niet in het voordeel van de iDSD. De kabels van de iDSD waren van het niveau 'niks-nada-nul-komma-nul'. De Tact speelde met *roomcorrection* aan. Oeps... En nu? De iDSD stond ondanks de 'handicaps' zijn mannetje. Door het gebrek aan *roomcorrection* was er wel een verschuiving van het geluidsbeeld. Het midden en hoog was iets meer aanwezig dan het laag. Dit is ook logisch gezien de ruimte. Echter was dit niet een onprettige ervaring. De iDSD was iets meer *upfront* waar de Tact meer *laidback* was. De iDSD bood daarbij wel iets meer dynamiek en detail.

Dat had ik niet verwacht. Helemaal niet voor het prijskaartje in vergelijking tot een RCA 2.2! *A poor man's high end setup!* Vergelijking was kort, dus kan ik niet helemaal in detail gaan. Een oordeel over slechter en beter zou oneerlijk zijn voor beide partijen. Maar mijn nieuwsgierigheid naar dit kleine Chinese zakmes is behoorlijk geprikkeld en ik kan niet wachten totdat hij volledig is ingespeeld.

Conclusie

Voor een *portable setup* is de iDSD aardig extreem. Niet alleen in formaat (koelkast) maar ook in prijs. Je hebt immers ook nog een bron nodig en een goede *headset* om het maximale uit je setup te halen. Dat maakt het niet een product voor de massa. De iDSD is wel een bijzonder uitgebreid toestel en ook geschikt om in je stereo-installatie te hangen. Koppel je computer of laptop aan dit kleinood en de eerste stap richting *streaming* is gezet. Ook de mogelijkheid om *octa-speed* DSD-bestanden af te spelen is wonderbaarlijk (deze zijn nog niet beschikbaar). Je hebt dan echt een USB 3.0 connectie nodig en een snelle computer om de enorme hoeveelheid data probleemloos naar de iDSD te pompen. Tel je deze functionaliteit, toekomstbestendigheid, iFi support (via allerlei fora) en upgrades op bij de geleverde audio kwaliteit dan heb je eigenlijk een koopje. Ik ga weer verder genieten!

(J. Dam)

Gebruikte apparatuur:

Bron: iBasso DX90

Hoofdtelefoon: HiFiMAN HE-500

Hoofdtelefoonversterker en da-converter: iFi Micro iDSD

Bekabeling: Standaard meegeleverde coax van iBasso. Standaard hoofdtelefoon kabel van HiFiMAN.

Gebruikte muziek voor deze review:

Janine Jansen, 4 seizoenen van Vivaldi en Janine Jansen (24/192kHz)

Gottlieb Wallisch, Mozart in Vienna (24/192kHz)

Ottmar Liebert, Up Close (24/96kHz)

Lorde, Pure Heroine (24/48kHz)

Coldplay, Ghost Stories (24/48kHz)

Agnes Obel, Philharmonics deluxe edition (16/44.1kHz)

Trentemøller, The Polar mix (16/44.1kHz)